

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/104/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010122
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6913010122.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného W. O., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 16. októbra 2013, prejednal sťažnosť obžalovaného, proti uzneseniu Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 03.10.2013, sp.zn. 3T 25/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného W. O. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 03.10.2013, sp.zn. 3T 25/2013 bola podľa § 79 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. žiadosť obžalovaného W. O., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom L. Z. XX, okres L. M., bez pracovného pomeru, tohto času vo väzbe v ÚVV a v ÚVTOS Banská Bystrica o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. súd písomný sľub obžalovaného neprijal a neprijal ani peňažnú záruku podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ako náhradu za väzbu.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť obžalovaný W. O.. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí a dodal, že je toho názoru, že písomný sľub je dostatočnou zárukou, lebo nebol nikdy trestne stíhaný, a preto sa mu zdá zamietnutie jeho žiadosti na prepustenie z väzby na slobodu neopodstatnené. Žiadal, aby mu bolo vyhovené.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného W. O. nie je dôvodná.

Obžalovaný W. O. bol uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu v Rimavskej Sobote, sp.zn. 0Tp 32/2012 zo dňa 08.09.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5 To 38/2012 zo dňa 08.09.2012 vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Ostatne bolo o väzbe rozhodnuté uznesením Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 08.08.2013, sp.zn. 3T 25/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.08.2013, sp.zn. 3 Tos 86/2013, ktorým bola žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá a súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. nebol prijatý ani obžalovaného písomný sľub.

Odvolačný súd považuje za potrebné konštatovať, že od ostatného rozhodnutia o väzbe obžalovaného W. O. nedošlo k žiadnej zmene tak v otázke dôvodnosti jeho trestného stíhania, ako aj v otázke ďalšieho trvania dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V otázke dôvodnosti trestného stíhania z doposiaľ zabezpečených a vykonaných dôkazov vyplýva dôvodné podozrenie v rovine rozumnej istoty, že obvinený W. O. sa mal dopustiť skutkov, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a ktoré majú znaky vyššie uvedených trestných činov, pričom dôvodnosť tohto podozrenia sa vykonávanými dôkazmi ešte prehĺbila.

Keďže súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia v dostatočnom rozsahu rozviedol tie skutočnosti, na základe ktorých žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a aj uviedol skutočnosti, prečo a z akých dôvodov neprijal písomný sľub obžalovaného, ani peňažnú záruku ako náhradu za väzbu, odvolací súd preto v podrobnostiach na túto argumentáciu odkazuje, keďže ju považuje za správnu a v súlade so zákonom.

Čo sa týka dôvodu trvania tzv. preventívnej väzby v zmysle ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., odvolací súd zdôrazňuje, že do tohto momentu nedošlo k žiadnej zmene, ktorá by dôvody väzby spochybňovala. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že zo zabezpečených a vykonaných dôkazov vyplýva, že obvinený je podozrivý nielen z toho, že neoprávnene vyrobil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, ale najmä, že zvedol maloletú F. L. na zneužívanie návykovej látky - pervitínu, a to pomerne dlhú dobu, a to od roku 2010 až do 02.09.2012, po čom maloletá mala mať halucinácie, počula ľudské hlasy a kroky, neskôr z takéhoto užívania uvedenej látky mala byť úplne vyčerpaná, potili sa jej ruky, bolela ju hlava a o tom, že obžalovaný do cigariet jej dával pervitín, sa mala dozvedieť až 02.09.2012. Okrem toho treba poznamenať, že u obžalovaného bola zistená závislosť na návykových látkach, a to na látke pervitín, na základe čoho možno uzavrieť, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu, aj vzhľadom na vyššie uvedené, by aj naďalej obžalovaný mohol páchať protispoločenskú činnosť, a to takú, z ktorej je podozrivý aj v súčasnej dobe.

Na základe súhrnu všetkých týchto skutočností, potom odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade neprichádza do úvahy obžalovaného prepustiť z väzby na slobodu, ani nahradiť väzbu inými prostriedkami v zmysle Trestného poriadku, nakoľko väzba ako zabezpečovací inštitút je v tomto prípade jediným možným riešením, aby v trestnej veci obžalovaného W. O. sa konalo bez zbytočných prieťahov.

Z týchto dôvodov odvolací súd sťažnosť obžalovaného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol, keďže dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. u neho naďalej trvajú a účel väzby jej nahradením či už sľubom alebo peňažnou zárukou nie je možné dosiahnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.